

عنوان مقاله:

تحلیل روابط بین مدیریت زمان با اثربخشی سازمانی بر مبنای مدل لیکین و پارسونز

محل انتشار:

همایش بین المللی مدیریت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اصغر شریفی - عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

فاطمه اسلامی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز

خلاصه مقاله:

این پژوهش به تحلیل روابط بین مدیریت زمان با اثربخشی سازمانی پرداخته است. روش تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری آن شامل کلیه کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز به تعداد 950 نفر بوده است. حجم نمونه مطابق با فرمول کوکران 275 نفر برآورد گردید و این تعداد به شیوه نمونه گیری تصادفی ساده از بین جامعه آماری انتخاب شده است. ابزار پژوهش دو پرسشنامه مدیریت زمان و اثربخشی سازمانی بوده است که بر مبنای مدل «آلن لیکین» (1994) و «تالگوت پارسونز» (1969) در مقیاس پنج گزینه ای طراحی شده است. روایی هر دو پرسشنامه از نظر محتوایی و سازه بررسی شده و پایایی آنها نیز با اجرای آزمایشی بر روی یک گروه نمونه 30 نفری و محاسبه ضریب همسانی درونی (ضریب آلفا) به ترتیب برابر با 72/0 و 80/0 تعیین شده است. داده های گردآوری شده به کمک آزمون های K-S، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون با بهره گیری از نرم افزار آماری SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج بدست آمده نشان داد که رابطه معناداری بین مدیریت زمان با اثربخشی سازمانی در جامعه تحت مطالعه وجود دارد. بطوریکه 6/43 درصد تغییرات اثربخشی سازمانی را می توان از طریق مدیریت زمان تبیین نمود

کلمات کلیدی:

مدیریت زمان، اثربخشی سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/343627>

